

In Biljart Totaal is maandelijks aandacht geschonken aan het materiaal, dat binnen de biljartsport onlosmakelijk is verbonden aan het leveren van goede prestaties. Hans de Jager gaat nu in deze rubriek in op theoretische kennis van de biljartsport. De Hagenaar, die in 1981 Europees kampioen biljart artistiek werd, is al een leven lang nauw betrokken bij de biljartsport. Niet alleen als speler, maar ook als bestuurslid, organisator en vakhandelaar.

Keus in keus III

Vorige maand schetste ik het verschil tussen een keu voor de serie spelsoorten en driebanden: Libre vanaf 460 gram met 11 mm pomerans. Driebanden tot 560 gram met 12 mm pomerans.

Melis maakte zijn keu van steenbeuken, 138 cm lang met een pomerans van 11 mm. Het resultaat was een keu met een 'natuurlijk gewicht' van ongeveer 470 gram.

Door voor het ondereind andere (lees zwaardere) houtsoorten te gebruiken

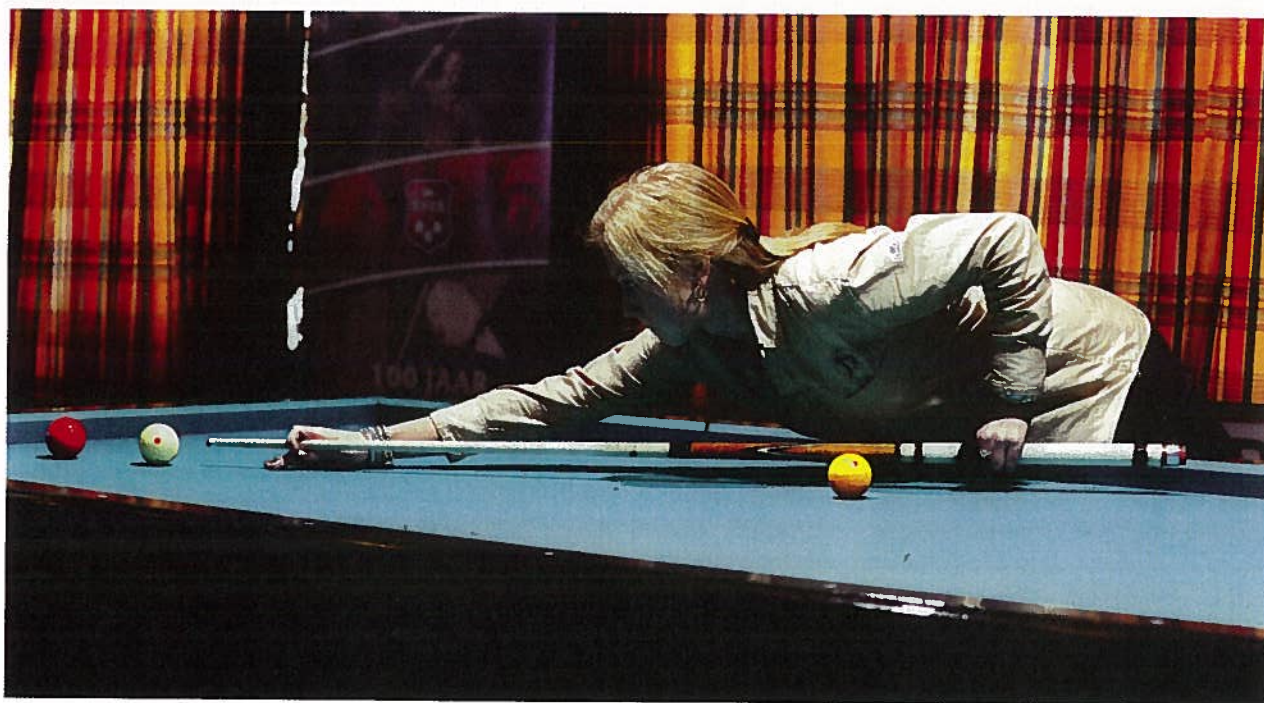
de 95 en 100 cm gemeten vanaf de pomerans ligt (zie tekening).

Bijna alle biljarters zijn dus gewend aan deze eigenschap die ook geldt voor het overgrote deel van ééndelige keuen, zoals beschikbaar in biljartcafés en zalen.

voorbeeld een balanspunt van 100 cm pakt ervaart dit als een 'te lichte' keu en zoekt al snel naar een keu met een kortere balans. De driebander merkt van dit verschijnsel nauwelijks wat, daar zijn achterhand doorgaans verder naar achteren ligt.

De foto laat duidelijk zien, dat de speler de achterhand zo'n 15 cm achter het balanspunt heeft!

Toch hebben spelers vaak een specifieke voorkeur voor een bepaalde keu. Het geheim zit hem doorgaans niet in het

bereikten fabrikanten als Longoni, Buffalo en Adam belangrijk hogere gewichten tot wel 560 gram, zonder toevoeging van extra (metalen) gewichten. Hoewel gewichten en lengtes van keuen dus behoorlijk uiteen kunnen lopen blijkt na testen van honderden keuen dat het balanspunt van deze keuen telkens tussen

Ook hebben de meeste spelers hun achterhand ongeveer 10 á 15 cm achter het balanspunt vast, driebanders zelfs tot 20 cm. Het balanspunt lijkt dus niet zo kritisch te zijn als vele spelers soms denken. Uitzonderingen bevestigen echter de regel: een speler met een relatieve 'korte' achterhand, die een keu met bij-

achtereind of de balans maar in het top-eind en de pomerans. Volgende maand kom ik hier graag uitgebreid op terug.

Hans de Jager
Email: h.d.jager@gmail.com

